

Michael Krupp

dějiny
státu Izrael

Od založení do dneška
1948–2013

VYŠEHRA D

*Překladatelka děkuje paní Ing. Lence Rutteové
za její cenné rady ohledně ekonomických pojmů.*

Michael Krupp
Die Geschichte des Staates Israel

All rights reserved
Copyright © 2008 by Gütersloher Verlagshaus, Gütersloh,
in der Verlagsgruppe Random House GmbH, München
Translation © Ruth Weiniger, 2013

ISBN 978-80-7429-295-8

OBSAH

Předmluva	9

PRVNÍ OBDOBÍ

Válka za nezávislost	13
Přistěhovalectví	19
Konsolidace státu	23
Kritické roky	28

OBDOBÍ VÁLKY

Příměří – cesta k válce	34
Sinajská kampaň	42
Deset let výstavby	46
Šestidenní válka čili nátlakový charakter jedné provokace	56
Doba nadšení	64
Jomkipurová válka – říjen 1973	81
Poválečná léta: 1973–1977.	85

KONZERVATIVNÍ IZRAEL – ÉRA MENACHEMA BEGINA

Rok 1977 – konsolidace nové vládnoucí moci	93
První mírová smlouva s arabským státem	95
Politika Likudu za Beginu	102
Komplikace v Libanonu – válka bez konce	111
Izraelské mírové hnutí	116
Konec Beginovy éry	119
Rotace – osobité východisko z patové situace	122

PÁTÉ DESETILETÍ

Intifáda – Palestinské povstání	129
Šamirova vláda	133

Přistěhovalci z Etiopie a Sovětského svazu	136
Válka v Perském zálivu	139
Počátek hledání míru	140
Obrat či intermezzo	142
Nový počátek – smlouvy z Osla	145
Zavraždění Jicchaka Rabina	151

ZPĚT K POLITICKÉ STAGNACI

První Netanjahuova vláda.	156
Barakova vláda.	158
Šaronova vláda	166
Olmertovo intermezzo	175
Druhá Netanjahuova vláda	178
Dodatek k roku 2013	184

Doslov	187

Časová tabulka	188
Mapy	190
Glosář	194
Rejstřík jmenný	196
Rejstřík místní	199
Rejstřík pojmů	203

Období války

PŘÍMĚŘÍ – CESTA K VÁLCE

Již brzy po podpisu různých dohod o příměří mezi Izraelem a arabskými státy se ukázalo, že Izrael a arabské státy mají o příměří naprosto rozdílné představy. Izrael si dohody o příměří vykládal jako dohodu o prozatímním klidu zbraní, mající vést k trvalému míru, zatímco arabské státy v nich viděly pouze přestávku pro získání sil k další válce. Arabské hledisko jasně vyjádřil zástupce Egypta výrokem:

„Právně jsme s Izraelem stále ve válce. Příměří neukončuje stav války. Příměří nepříteli nebrání v užití jistých válečných práv.“

Zdálo se, že dosažením smluv o příměří vyčerpalo veškerou svoji sílu i OSN. Ačkoli americký vyjednaváč Ralph Bunche proboujovával s neutuchající energií v nekonečných přímých jednáních dohody o příměří mezi Izraelem a každým sousedním arabským státem, OSN se ukázalo být méně obratné. *Palestine Conciliation Commission*, tříčlenná komise, dosazená OSN, se ve vyjednávací obratnosti nemohla s Ralphem Bunchem měřit. Tvořili ji tři nepřilíš vhodní diplomaté a novináři z Francie, Turecka a Spojených států amerických. Jejich první chybou bylo, že s Izraelem a s arabskými státy jednali odděleně, druhou, že jednali se všemi arabskými státy dohromady. I kdyby byl jednotlivý arabský stát připraven k ústupkům, v kolektivu se to neodvážil dát najevo, aby v něm nebyl za outsidera. Komise se tak spokojovala s tím, že různé strany vzala na vědomí, necítila se však kompetentní k zprostředkovatelským zásahům.

Arabské státy navrhly vytlačit Izrael na hranice Plánu na rozdělení Palestiny z roku 1947, ale vypustit z toho plánu Galileu a Negev, takže by židovskému státu zůstal jen úzký pruh při pobřeží. Izrael požadoval,

aby hranice příměří byly uznány za konečné, a aby se dohody o příměří změnilly v mírové smlouvy.

I když se ukázalo, že skutečného míru není schopná dosáhnout ani OSN, měly západní mocnosti přesto snahu zajistit určitou politickou stabilitu v oblasti. Byla to takzvaná *Trojdohoda* tří západních mocností, Spojených států, Anglie a Francie, z května 1950, které se touto dohodou zavázaly bránit jakékoli násilné změně hranic příměří a zajišťovat rovnováhu zbrojení mezi všemi stranami konfliktu. To alespoň psychologicky pomáhalo udržovat v nestabilní oblasti pořádek.

Blízký východ zůstal i nadále ústředním tématem debat v OSN. Šlo především o dva problémy, otázku Jeruzaléma a otázku palestinských uprchlíků.

Podle Plánu na rozdělení Palestiny z roku 1947 měl být *Jeruzalém* na přechodnou dobu deseti let internacionalizován, přičemž jednotliví obyvatelé měli být hospodářsky přiděleni každý svému státu, tj. k židovskému či k arabskému. Rozdělení uskutečnila válka, když zajordánská armáda dobyla a obsadila východní část a izraelská západní, a každá tuto část připojila ke svému státu. Jordánsko se internacionalizaci města bránilo ještě víc než Izrael. Na rozdíl od Izraele se bránilo i připustit mezinárodní kontrolu nad posvátnými místy, přislíbilo však, že všechna svatá místa všech náboženství nechá přístupná, včetně toho, že Židům zpřístupní takzvanou *Zed' nářků* a židovský hřbitov na Olivové hoře. Během své devatenáctileté vlády nad Jeruzalémem však Jordánsko tento slib vůbec nedodržovalo.

Na obnovení debaty o statusu Jeruzaléma Izrael v OSN reagoval tím, že 11. prosince 1949 přeložil izraelský parlament z Tel Avivu do Jeruzaléma a zároveň zdůraznil, že Jeruzalém je „na věčné časy“ jediným hlavním městem Izraele. Průběhem doby se z Tel Avivu do Jeruzaléma přesunuly všechny důležité vládní úřady, kromě ministerstva obrany, které z bezpečnostních důvodů sídlí dodnes v Tel Avivu. V tomto stěhování následovalo Izrael jen málo velvyslanectví. Většina jich zůstala v Tel Avivu a v Jeruzalémě měla případně konzuláty.* Nepodařilo se však, aby kterákoli strana uznala Jeruzalém za hlavní město Izraele.

Druhý problém, jímž se OSN zabývala, byl problém *palestinských uprchlíků*. UNRWA (United Nations Relief and Works Agency), pomocná organizace OSN, která si vzala za úkol péči o palestinské uprchlíky,

* To se týká i československého/českého velvyslanectví v Tel Avivu. (Pozn. překl.)

registrovala do konce války 650 000 uprchlíků. Tento počet se přirozeným nárůstem obyvatelstva rok od roku zvyšoval.

V prosinci 1948 plenární shromáždění OSN doporučilo:

„Uprchlíci, kteří se vrátí do své vlasti a chtějí žít se svými sousedy v míru, k tomu mají v nejbližší možné době dostat svolení a těm kteří nemají v úmyslu se vrátit, má být vyplaceno odškodnění za ztracený majetek; totéž platí o zničeném či poškozeném majetku, za nějž se má na základě mezinárodního práva a na základě spravedlivého jednání dotyčných vlád dostat odškodnění.“

Tatáž resoluce volala po mírových jednáních a pověřila již zmíněnou „Palestine Conciliation Commission“ „aby se postarala o repatriaci a ubytování, jakož i ekonomickou a sociální rehabilitaci uprchlíků a o platby odškodného“. Přijmout na své území zpět všechny uprchlíky Izrael odmítl s tím, že v mezičase přijal stejný počet židovských uprchlíků z arabských zemí a zabývá se jejich integrací. I tito uprchlíci ztratili z větší části svůj majetek. Jako projev dobré vůle je však Izrael připraven přijmout 100 000 uprchlíků. To však „Palestine Conciliation Commission“ odmítla jako nedostatečné – což byla jistě další chyba komise, neboť tento krok by býval vyřešil alespoň část problému.

V dalších jednáních Izraele s OSN o přijetí za člena organizace bylo jeho odmítání přijetí uprchlíků a uznání hranic Plánu na rozdělení z roku 1947 argumentem proti jeho přijetí. Přijetí Izraele bylo nakonec odhlasováno na plenárním zasedání OSN 11. května 1949, po tom, co vypršelo příměří a poté, co Izrael oznámil, že je ochoten podílet se na řešení problému uprchlíků ve smyslu rezoluce OSN z 11. prosince 1948 i na uskutečňování Plánu na rozdělení z roku 1947.

Po tomto vyslovením ochoty ze strany Izraele byla otázka uprchlíků dále probírána na různých grémiích OSN, avšak bez jakéhokoli patrného výsledku. Izrael v dalších letech přijal v rámci spojování rodin cca 40 000 uprchlíků, uvolnil jejich konta ve výši cca 10 milionů dolarů, dalších 12 milionů dolarů zaplatil 11 tisícům arabských žalobců jako náhradu za majetkové ztráty a vyjádřil svou ochotu zaplatit celkové odškodné za ztracený majetek. Bylo však stále zřetelnější, že arabské země nemají o mírové řešení otázky uprchlíků zájem, spíše ji považují za možnost jak konflikt udržet.

Byla-li v rezoluci OSN z 18. prosince 1948 řeč o těch, „kdo se chtějí vrátit do vlasti a přejí si žít se svými sousedy v míru“, bylo stále zřejmější, že pro mírovou výchovu v tomto smyslu se toho v uprchlických táborech mnoho nedělá. V dopise syrského ministra výchovy kulturnímu oddělení OSN, UNESCO, se naopak píše: „Nenávist, kterou svým dětem vštěpujeme od narození, je posvátná“; a Džamál Abd an-Násir to později formuloval krátce a jasně: „Návrat (uprchlíků) znamená zničení Izraele.“ Skutečná ochota všimnout si na problému uprchlíků samotných uprchlíků se vyskytovala jen vzácně, jak to vyjádřil tajemník „Arab Higher Committee“, *Emil Ghoury*, když řekl:

„Nechci nikoho obviňovat, jenom pomáhat uprchlíkům. Skutečnost, že existují uprchlíci, je přímým důsledkem arabských akcí při jejich odporu proti rozdělení (Palestiny) a zřízení židovského státu. Arabské státy společně vytyčily tuto politiku a společně musí hledat i řešení problému.“

Většina arabských států však nebyla k takové činnosti ochotna. Všechny s výjimkou Jordánska odmítaly uprchlíkům udělit státní občanství a bránily jim tak v ekonomické integraci. Problém se zdál být vyřešen, až když UNRWA vyjádřila ochotu udržovat utečenecké tábory a zajišťovat výživu uprchlíků pomocí osobních přiděľů. Problém uprchlíků byl tedy prostředkem, jak konflikt stále znovu vyvolávat. Zástupce UNRWA v Jordánsku, Galloway, roku 1951 tento postoj vyjádřil následovně:

„Je zcela zřejmé, že arabské národy problém arabských uprchlíků řešit nechtějí. Chtějí jej zachovat jako otevřenou ránu, jako urážku Spojených národů a jako zbraň proti Izraeli. Arabským vůdcům je naprosto lhostejné, jestli uprchlíci žijí nebo umírají.“

Zdálo se, že *arabským státům* momentální status ne-války a ne-míru nijak neškodí. Mírem nemohly dosáhnout ničeho konkrétního. Nebylo nic konkrétního, čeho by mohly dosáhnout mírem. Pro válku, která by mohla Izrael zničit, nebyli dost silní, alespoň ne v daném okamžiku. Výsledky z let 1948/49 v nich zanechaly příliš těžké trauma, aby se mohli přizpůsobit nové situaci. Arabská hrdost byla příliš zraněná, než aby Arabové mohli přijmout na Blízkém východě nové pořádky, které

s sebou židovský stát nesl. Proto se jako nejlepší jevílo vyčkávat a být lépe připraven na příští příležitost. Tento postoj nejlépe vyjadřuje výrok tajemníka Arabské ligy, *Azama Paši*:

„Máme tajnou zbraň, která poslouží lépe než děla, a tou je čas. Dokud se sionisty neuzavřeme mír, není válka u konce. A dokud válka není u konce, nejsou vítězové ani poražení. Jakmile uznáme existenci Izraele, přiznáme tím svoji porážku.“

Jediným státem, který mohl z písemného ustanovení momentální situace získat výhody, bylo *Jordánsko*. Byl to jediný stát, který válkou výrazně získal. Mělo nyní historickou část Jeruzaléma s muslimskými svatými městy na Chrámové hoře, ctěnými v celém islámském světě, i s křesťanskými posvátnými místy Starého města. Mezinárodní uznání jeho nového území by mu stálo za podepsání mírové smlouvy s Izraelem. Tak se v letech 1949 a 1950 mezi jordánským králem Abdulláhem a izraelskými politiky uskutečnila řada tajných schůzek, které vedly k vypracování mírové smlouvy.

V jedné z dohod mezi králem *Abdulláhem* a izraelským vyjednavatelem Mošem Dajanem bylo 13. prosince 1949 dohodnuto, že se Jordánsko vzdá ve prospěch Izraele celého Negevu, získá za to však od Izraele drobné územní ústupky a užívání izraelského přístavu Haifa, stejně jako volný přístup k přístavu z jordánského hlavního města Ammánu. Oba státy se podle úmluvy dohodly, že se budou vzájemně uznávat a uzavřou spolu pakt o neútočení.

Abdulláh čekal na vhodný okamžik, až bude moci smlouvu podepsat. Kdyby se jeho ústupný postoj provalil, byl by za „zrádce arabské věci“. Žádný arabský stát neměl zájem, aby ještě potvrzoval moc, kterou by tím Abdulláh získal. Jednat na vlastní pěst se král ale neodvážil. Smlouvy tak zůstaly jen na papíře. Samotný Abdulláh byl v červenci 1951 zabit lidmi bývalého jeruzalémského muftího al-Husejního, který mezitím s egyptskou podporou vyhlásil v pásmu Gazy palestinský stát. Protivníkovy kulky jej provrtaly při modlitbě na Chrámové hoře. Hned vedle něj klečel jeho tehdy sedmnáctiletý vnuk, Husajn, pozdější monarchův následník na hášimovském trůnu.

Rozhovory s *Egyptem* probíhající v téže době, nevedl Izrael se stejnou vytrvalostí, protože musel nejprve rozvíjet kontakty s Jordánskem a dovést je k pozitivnímu výsledku. 23. července 1952 byl při povstání

starý zkorumpovaný systém krále Farúka svržen a nahrazen režimem mladých důstojníků, který si ihned po převzetí úřadu a vlády nemohl mír s arcinepřítelem Izraelem dovolit.

Dlouhotrvající a klamný klid mezi válkou a mírem vedl během let ke zhoršení situace pro Izrael. Ukázalo se, že dlouhé hranice Izraele s jeho arabskými sousedy jsou snadno napadnutelné a nedají se skutečně ubránit. To platí zejména o spojovací silnici do Eilatu, která se táhla téměř 200 km podle jordánské hranice přes Aravskou poušť a byla to nezpevněná komunikace. Tato silnice, svého času jediná, byla nezbytná pro udržení přístupu k Rudému moři. Egypt navzdory mnohým odsouzením OSN uzavřel Suezský průplav izraelským lodím nebo lodím s izraelským či do Izraele směřujícím zbožím. Jediným rentabilním spojením se stále více se otevírajícími kontaktními zeměmi v Africe a Asii byl přístav v Eilatu u Rudého moře. V polovině 50. let bylo toto spojení ohroženo dvojnásobně. Zaprvé, silnice byla při hranici s Jordánskem stále nebezpečnější. V březnu 1954 přepadli jordánští dobrovolníci autobus, zabili 11 Izraelců a mnoho dalších zranili. Nyní se po silnici dalo jezdit jen ve vojensky zabezpečených konvojích. A zadruhé, nebezpečný byl i samotný výjezd z přístavu a nakonec přestal být průjezdný, neboť Egypt začal izraelské lodě zdržovat při výjezdu z Akabského zálivu, ve snadno ovladatelné Tiranské úžině, a bránil jim vyplouvat na širé moře. Toto uzavření mezinárodní plavební cesty považoval Izrael za *casus belli*, cítil se však příliš slabý a izolovaný, aby reagoval.

V roce 1953/54 se bezpečnostní situace Izraele zhoršila na všech hranicích. Skupiny dobrovolníků vedly své útoky někdy až kilometry do vnitrozemí. Zvláště časté byly tyto útoky na hranici s pásmem Gazy, kde se vytvořily bandy, které si říkaly *fedajín*, sebevražedná komanda, a přepadaly sousední izraelské osady. V letech 1951 až 1955 takto přišlo o život celkem 1000 Izraelců. Na syrské hranici se většinou jednalo o akce syrské milice, která se Izraeli pokoušela bránit ve výkopových pracích k odvádění vody z Jordánu. Syřané se systematickým ostřelováním pokoušeli narušovat zakládání nových kibuců v pohraničních oblastech a nakonec ohrožovali také izraelskou lodní plavbu a rybaření na Genezaretském jezeře, jehož břehy sice plně náležely k izraelskému státnímu území, ale ze syrských výšin mohly být snadno ostřelovány.

Izrael reagoval cílenou *vojenskou akcí* na údajné základny vojenských dobrovolníků (guerill) a vysloužil si tím odsouzení v Radě bezpečnosti OSN. Od té doby, co Izraeli odepřel podporu Sovětský svaz, mohla si

REJSTŘÍK JMENNÝ

- Abbás, Mahmúd 147, 174, 179
Abdulláh, zajordánský král 15, 38, 168
Abdulláh II., jordánský král 171
Abraham 86, 96
Abuchazera, Ahron 108
Abú Mázín (viz též Mahmúd Abbás) 147, 171n
Adenauer, Konrad 30, 51n
Agranat, Šimon 85
Alí (Muhammadův vnuk) 111
Ali, Ben 180
Allon 100
Alon, Jigal 71, 74, 85
Aloniová, Šalumit 108, 116, 123, 143
Amálek 52
Amin, Idi 50
Amir, Abdul Hakim 56, 62
Amir, Jigal 152, 175
Arafát, Jásir 56, 70, 96, 111, 113, 115, 147–154, 157, 162n, 166, 167, 169, 171n, 174
Arens, Moše 116, 120
Argov, Šlomo 113
Aridor, Joram 103, 109
al-Asad, Bašár Háfíz 160
Avneri, Uri 115
- Baker, James 135, 140n
10, 162, 163, 166, 178
Barak, Ehud 10, 158, 159, 160–167, 176, 178, 187
Baram, Uzi 108
Begin, Benjamin Zeev 158
Begin, Menachem 11, 17, 25, 61, 76, 87, 93–95, 98–103, 106, 110–116, 119n, 157–159
Bejlin, Josi 147, 173
- Ben Ami, Šlomo 162
Ben Cvi, Jicchak 31
Ben Eliezer, Benjamin 167, 170
Ben Gurion, David 11, 14n, 17, 21, 24–32, 41–51, 54, 74, 85, 181
Bennet, Naftali 185
Bernadotte, Folke 17
Blumenthal, Naftali 105
Bunche, Ralph 34
Burg, Josef 107, 124
Burg, Abraham 167
Bush, George 135
Bush, George W., jr. 166, 171, 174
- Carter, Jimmy 99, 100
Clinton, Bill 145, 150–154, 157, 160–162, 165–168, 173
Clintonová, Hillary 179
Cohen-Orgad, Jigal 104
Cur, Michael 91
- Dajan, Moše 38, 41, 48, 61, 70, 74, 85, 93, 102, 110
Dajanová, Jael 140
De Gaulle, Charles 55, 60
Deri, Arje 135, 144n, 148, 159, 167
Dimšic, Marek 79
Dulles, John Foster 40
Dura, Muhammad 164
Džabarová, Husajna 160
Džamáíl, Bašír 115
Džamáíl, Amin 115
- Eban, Abba 60, 61, 85
Ehrlich, Simcha 102, 103
Eichmann, Adolf 50, 51
Eitan, Raphael 112, 116, 143, 154

- El-Baz, Šlomo 118
 Erhard, Ludwig 51
 Eškol, Levi 48, 51, 55, 57, 60, 74

 Farúk (egyptský král) 39
 Fawzi, Mahmúd 58
 Flatto-Šaron, Šmuel 93, 94
 Ford, Gerard Rudolph „Jerry“ 88
 Franco, Francisco y Bahamonde 50
 Galloway, George 37
 Gal-Onová, Zahava 182
 Ghuri, Emil 37 NE GHOURY!!!
 Goebbels, Josef 141
 Goldmann, Nachum 46
 Goldstein, Baruch 148
 Goldstone, Richard 177
 Gorbačov 136
 Gorbačov, Michail Sergejevič 127
 Grossman, David 176
 Grünzweig, Emil 117

 Habib, Philipp 56, 112, 114n
 Haddad, Said 112 /NE HADAD/
 Hallstein 51
 Hammer, Zevulon 108
 Hassan II. (marocký král) 96, 128 NE
     HASAN
 Hasmonejci 156
 Hášimovci 41
 Herzl, Theodor 11
 Herzog, Chajim 65
 Hitler, Adolf 13
 Horwitz, Jigal 103, 122 Horowitz 122
     OPRAVIT na HORWITZ!!!!
 Husajn I., bin Talál (jordánský král) 41,
     47, 60, 62, 75, 76, 128, 135, 150, 152,
     154, 157, 158
 Husajn, Saddám 139, 140
 Husajn, vnuk Abdulláha I. 38
 al-Husajní, Muhammad Amin 38 /NE
     HUSEJNÍ

 Chaluc (ministr obrany) 176
 Chazan, Jaakov 24

 Icig, Dalia 175
 Jadin, Jigal 92, 95
 Jachimovičová, Šely 182

 Jakobi, Gad 124
 Jan Pavel II 187
 Jarring, Gunnar 67n, 77
 Jásín, Ahmad Ismáíl šejch 157, 173
 Jišaj, Eli 167
 Johnson, Lyndon Baines 55
 Johnston, Eric 54

 Kacav, Moše 176
 Kahan, Jicchak 116n
 Kahane, Meir 87, 124, 125, 148
 Kanievsky, Chajim 183
 Kerry, John 186
 Kissinger, Henry 84
 Kohenová, Geula 109, 111
 Kook, Avraham Issak (rabín) 86
 Kook, Cvi Jehuda ha-Cohen (rabín) 86
 Kurej, Ahmad (Abú Alá) 172
 Kuzněcov, Eduard 79

 Lahat, Šlomo („Čič“) 152
 Lapid, Jair 184, 185
 Lapid, Josef „Tommy“ 159, 184
 Lavon, Pinchas 32, 47, 48
 Levi, David 48, 51, 57, 60, 74, 102,
     119–121, 143, 151, 154
 Levinson, Jakov 108
 Liebermann, Avigdor 167, 180, 182, 185
 Litviněnko, Alexandr 174
 Livniová, Cipora („Cipi“) 175, 178, 182,
     185
 Lloyd, Selwyn 42

 Mašál, Chalíd 157
 Meirová, Golda 15, 33, 74, 82, 85, 96
 Mengistu, Haile Mariam 138
 Micna, Amram 170, 172
 Mitchell, Georges 164, 168
 Modaj, Jicchak 102, 124
 Mofaz, Šaul 182–185
 Mollet, Guy 42
 Mubáarak, Muhammad Husní 10, 101,
     128, 135, 150, 152, 154, 157
 Muhammad (Prorok) 111

 Násir, Abd al-Džamal 18, 37, 41–47,
     55n, 58n, 66, 77
 Navon, Jicchak 121

- Netanjahu, Benjamin 10, 88, 148, 151, 154–158, 163, 165, 167, 170, 175, 178–185
- Nixon, Richard Milhous 82
- Obama, Barack 177, 179, 185
- Olmert, Ehud 10, 174–178
- Pankin, Boris Dmitrijevič 141
- Paša, Azzam 14, 38, 41
- Patt, Gideon 102
- Perec, Amir 175n
- Peres, Šimon 48, 51, 85, 91, 108, 113, 116, 121–128, 134n, 142, 147, 150–155, 162, 167, 172, 175n, 178, 185
- Peres, Jicchak 124
- Plessner 182
- Poher, Alain 79
- Pollard, Jonathan 127
- Powell, Colin 167
- Rabbo, Jásir Abed 173
- Rabin, Jicchak 10, 11, 58, 85, 91, 103, 108, 113, 121, 124, 130, 134, 142, 144, 146–153, 162
- Rabinová, Lea 152
- Rabinowitz, Jehošua 89
- Ramon, Chaim 175
- al-Rantísí, Abd al-Azíz 173
- Reagan, Ronald 115
- Rijád, Mahmúd 62
- Rikhye, Indar Jit 58
- Rubinstein, Amnon 95, 143
- Rufeisen, Daniel 80
- Sádát, Anvár 10, 57, 74, 77n, 81, 95–101
- Sarid, Josi 123
- Schmidt, Helmut 107
- Simon, Ernst 118
- Simon, Uri 118
- Slánský, Rudolf 40
- Stalin, Josef Visarionovič 40
- Stern 17, 24, 25, 120
- Strauß, Franz Josef 51
- Šalit, Gilad 176, 181
- Šalomoun 137
- Šamir, Jicchak 99, 102, 113, 120–128, 133–135, 141–143, 146
- aš-Šaraa, Farúk 160
- Šaret, Moše 32
- Šaron, Ariel 82, 94, 102, 103, 107, 112–116, 119, 121, 140, 158, 163, 165–175, 178
- Šaron, Omri 167
- Šemer, Naomi 65
- aš-Šukajrí, Ahmad 56, 70
- Tal, Cvi 181n
- Tenet, George 169
- Thání, Hámid bin Džásim bin Džábír Ál 186 /OPRAVIT V TEXTU!!!
- Trachtenberg, Manuel 180
- at-Tuhámí, Hasan 96
- Ulbricht, Karl 51
- U-Thant, Maha Thray Sithu 57, 58, 67
- Vanunu, Mordechaj 127
- Vorster, Balthasar Johannes 88
- Waldheim, Kurt 88
- Weinberger, Caspar 107
- Weizman, Ezer 26, 31, 49, 102, 109, 122, 157
- Wilson, Woodrow 60
- Winograd, Elijahu 176
- Yameogo, Maurice 49
- Zeevi, Rechavam 143, 168
- Zinni, Anthony 169
- Žabotinskij, Vladimír Jevgeněvič Zeev („Altalena“) 17, 25, 48

REJSTŘÍK MÍSTNÍ

- Abú Simbel 101
Addis Abeba 137
Aden 21
Afghánistán 169
Afrika 39, 48–50, 58, 87–89, 107n, 136
Akaba 19, 150, 172
Akabský záliv 39, 41, 45, 58, 60, 71
Al-Aksá 72, 97, 120, 163
Alexandrie 23, 128
Alžírsko 55, 59n, 70, 134, 141
Ammán 15, 16, 38, 62, 69, 76
Anglie 14, 18, 20n, 26, 35, 42–47, 58, 61, 128
Aravská poušť 39
Ariel 94, 102n, 115, 140, 161, 165n, 175
Al-Ariš 44, 68, 73, 100
Asie 39, 48, 50, 58, 88
Asuán 54, 101
Ašdod 15, 58, 179
Aškelon 153
Atlas 20
- Baalbek 112
Bagdád 23, 41, 109, 110
Baka 16
Bar-Ilanova univerzita 152n
Barma 49
Basilej 186
Bašlan 83
Beaufort (křižácký hrad) 113
Beer Ševa 54
Bejrút 47, 111, 113–116, 168
Bejt Šean 75 NE BEJT-ŠEAN
Bejt Šemeš 183
Bejt Zahur 131
Bekáa (údolí v Libanonu) 112–114
- Ben Šemen 23
Betlém 15, 74, 131, 169
Bir Zajit 129
Birobidžan 78
Blízký východ 11, 35, 37, 41, 46, 55n, 65, 67, 74, 77, 81, 83n, 97, 107, 111, 136, 140, 147, 169, 171, 174, 180
Bulharsko 20
Burkina Faso 49
- Camp David 99, 101, 123, 135, 142, 161n
Casablanca 20, 23, 50
- Československo 14, 40
- Damašek 16, 18, 23, 57, 63, 68, 83, 114n
Dánsko 59
Dimona 128
Dženín 158
- Ecion 161
Efrat 103
Egypt 10, 15, 18, 20n, 32, 34, 38–47, 57–63, 66–68, 71, 75–78, 81, 83n, 95–101, 107, 109n, 116n, 119n, 145, 148, 150, 161, 164, 175, 177, 180
Eilat 19, 39, 44, 46, 48, 53, 58, 59, 73, 100, 139, 150
Ein Kerem 18
Entebe 88, 110
Eritrea 184
Etiopie 136n, 138
Evropa 19n, 22, 58, 106, 111, 120, 124, 184, 187
Evropská unie 171

- Fallúdža 18
 Fez 20, 116
 Francie 34, 35, 40–47, 55, 58, 94
 Finsko 79
- Galilea 15, 17, 22, 31, 34, 91, 113, 114, 126
 Galilejské jezero 54n, 145, 160
 Gaza viz pásmo Gazy
 Ghana 49
 Golanské výšiny 63, 66, 68, 71, 73, 82n, 111, 141, 155
 Governments Hill 62
 Gruzie 78
 Guš Ecion 16, 74, 175
- Haifa 38, 54, 58, 62, 80, 168, 170, 172
 Har Homa 157
 Hebron 73n, 86, 87, 120, 129, 148, 151, 153, 157
 Honduras 127
 Horní Volta 49
- Chartúm 66n
 Chelec 53
 Chrám Herodův 64, 156, 162n, 168
 Chránová hora / Chránový okrsek 38, 63, 97, 120n, 132, 165n
- Indie 50
 Irák 15, 21, 41, 47, 59n, 67, 79, 89, 111, 140, 171
 Írán 41, 47, 107, 111, 182n
 Irbid 77
 Ismáílíja 44
- Jamit 73, 100
 Japonsko 87
 Jarmúk 55
 Jemen 21, 47, 89, 138, 180
 Jenin 169
 Jerich 63, 69, 149, 150
 Jericho 151
 Jeruzalém 11, 14–18, 29, 32, 35, 38, 53, 56n, 62–73, 84, 88, 95n, 102, 105, 107–109, 114, 129, 133, 135, 139, 141, 151–154, 156n, 161n, 165n, 168, 172, 179, 183n, 187
- Jeruzalém východní 16, 151, 162, 179
 Jihoafrická republika 88
 Jižní Amerika 14, 88
 Jordán (řeka) 25, 39, 54n, 63, 69n, 73, 75, 77, 145, 161, 175
 Jordánsko 10, 19, 35–41, 43, 47, 54–57, 61–63, 67, 69, 71n, 75–78, 84, 111, 123, 128, 135, 141, 145, 149n, 157, 161, 164n, 175
 Judsko 71
 Jugoslávie 138
- Kadum 87
 Káhira 14, 16, 18, 23, 32, 42, 56, 57, 58, 60, 70, 75, 84, 97, 101, 148, 150
 Kalkilíja 163, 166
 Kamerun 127
 Kampala 88
 Kanada 59, 60, 61
 Karame 70
 Karmiel 91
 Kasrin 73
 Kena 154
 Kibya 40
 Kirjat Arba 74
 Kirjat Gad 52
 Kirjat Jearim 23
 Kirjat Šmona 112
 Kochav Jair 162, 166
 Korea 41
 Kuba 59
 Kuneitra 63, 68, 84
 Kuvajt 56, 59
 Kypr 13, 19, 21, 67
- Latrun 16, 18
 Leningrad 79
 Libanon 19, 47, 54n, 75, 77, 81, 99, 107, 111–128, 131, 141, 146, 152, 154, 160, 169, 176
 Libérie 127
 Libye 20, 88, 180
 Lod 18, 75
 Londýn 60, 64, 113, 128
 Luxor 101
- Maale Adumim 103, 175
 Maďarsko 45

- Madrid 141, 142
 Machpela 73
 Maroko 20, 97, 118, 119, 128, 150, 180
 Meknes 20
 Mexiko 107
 Mitla (průsmyk) 44
 Mnichov 81
 Moskva 57, 60, 67
 Mount Scopus 72
 Mrtvé moře 53, 145
- Nabatija 113
 Nábulus 129, 169
 Naharija 15, 112
 Nazaret 18, 24n, 91
 NDR 51, 136
 Negev 15–19, 22, 31, 34, 38, 40, 51–54, 59, 62, 100, 128
 Německo 9, 13, 19, 25, 30, 45, 50n, 53, 55, 84, 106, 118, 136, 137, 140
 Netanija 169
 New York 40, 48, 51, 87, 169
 Nizozemí 60, 61
- Olivová hora 35
 Oron 53
 Oslo 10, 110, 145, 147, 148, 149, 150, 151, 153, 154, 157, 163, 171, 173
 Osvětim 187
- Paříž 88
 Pásmo Gazy 18, 38–46, 58, 68n, 71, 73, 98, 100, 129n, 133, 143, 146, 147, 149, 151, 153, 157n, 165n, 169n, 174–177, 179
 Perský záliv 136, 139
 Pobřeží slonoviny 127
 Polsko 20, 24, 45, 93
 Port Said 44
 Předjordánsko (viz též Západní břeh) 63
- Rabat 20
 Rafáh 44
 Ramat Gan 53
 Ramle 18
 Ras Burka 100
 Rechovot 26, 49, 54
 Rudé moře 39
- Rumunsko 20, 63, 136
 Rusko (viz též Sovětský svaz) 24, 78, 141, 171
- Sabra 115, 117, 152
 Samaří 15, 71, 86, 98, 102
 Samoa 56
 Saúdská Arábie 15, 168
 Sde Boker 31, 48
 Sebasté (viz Samaří) 86
 Sèvres (Paříž) 42
 Sidon 112, 154
 Sinaj 18, 41–46, 58n, 63, 65, 68, 71, 73, 82, 98–101, 107, 154, 173n, 184
 Sinajský klášter 68
 Siónská brána (Jeruzalém) 16
 Siónské náměstí (v Jeruzalémě) 151
 Somálsko 184
 Sovětský svaz 13n, 18, 24, 26, 39–42, 45, 57, 63, 66n, 74, 76, 78n, 83n, 96–98, 105–107, 123, 127, 136–138, 141
 Staré město v Jeruzalémě 16, 38, 71n, 131, 161n, 165
 Stockholm 161
 Súdán 97, 137, 184
 Suez 82
 Suezský průplav 32, 42–44, 58, 63, 75, 77, 83, 84
 Sýrie 19n, 40, 43, 47, 54n, 57, 59–61, 63, 66n, 71, 77, 79, 81, 83, 84, 111, 115, 138, 141, 150, 154, 160, 176, 180
- Šatíla 115, 117, 152
 Šarm aš-Šajch 44, 58, 59, 71, 73, 154, 164, 174
 Šekem (Nábulus) 86
 Španělsko 140
 Švédsko 67
- Taba 101, 148, 161, 162, 166, 167
 Tajbe 160
 Tel Aviv 15, 17, 35, 40, 53, 57n, 61n, 64, 88, 98, 109, 114n, 132, 139n, 150, 153, 168, 176, 180, 183n
 Tiberias 133
 Timna 53
 Tirana 58, 59, 77

Tiránská úžina 39, 43, 58, 61
Togo 127
Tripolis 23, 112
Tunisko 20, 145, 147, 149, 180
At-Túr 68
Turecko 34, 41, 179

Uganda 50, 88
Um Bogma 68
Um al-Fahm 19
Um Rašraš 19

USA 9, 13n, 18, 26, 29, 32, 34n, 40–42,
45–48, 51, 53–55, 58, 61, 63, 74, 76,
82–84, 87n, 96n, 99, 106n, 116, 121,
123, 125, 127, 134–136, 144n, 158,
161, 166, 171n, 177

Velká Británie 13, 41
Via Dolorosa 156

Wye Plantation 158

Zajordánsko 15, 16, 17, 25, 63
Západní břeh 63, 68–70, 76, 98n,
102–104, 117, 120, 129, 141, 149, 151,
153, 157n, 161, 165, 169, 170, 174n,
177n
Západní zeď viz Zeď nářků
Zeď nářků (Jeruzalém) 35, 63, 64, 71,
139, 165

REJSTRÍK POJMŮ

- Abú Nidal (organizace) 113
Acnaut (strana) 178
Agranatova komise 85
Aguda (strana) 25, 28, 29, 91, 93, 94,
110, 123, 124, 133, 155
Achdut ha-avoda (strana) 24, 85, 48, 74
Akce Šelomo 137
Al-Džazíra 174
Alija mládeže 23
Alonův plán 71, 74
Altalena 17
antisionismus 24, 75, 78
antisionistická levice 133
apartheid 70, 88
Arabská liga 14, 38, 111, 186
Arabské kandidátky 25, 85, 93, 133, 143,
144, 160
Arabské jaro 180
Asuánská přehrada 42
Aškenázští Židé (Aškenázové) 86, 89,
110, 120, 124, 137, 185
Autobus linky 300 (aféra) 127
- Baas (strana) (celým jménem: Socialistická
strana arabské obrody) 47, 57
Bagdádský pakt 41
Balfourova deklarace (1917) 26
Bank ha-poalim 105
Bar-Ilanova univerzita 54, 152, 153
Bar Lev (obrný systém) 82
Bar Onova aféra 156
Bejt Berl 108
Ben Gurionova univerzita 54
Betar 93
Bezek 106
Blok věrných – viz Guš emunim 86
Brigáda mučedníků al-Aksá 164, 191
- Camp David I. 99, 101, 135, 142
Camp David II. 123, 161, 162
Comet (strana) 133, 154, 155, 159
- Černé záři 75–76, 111–115
Černí panteři 23, 79
Čtyřgrémium 171
Čtyřstranné rozhovory (1969) 74
- Daj – „Dost“ (hnutí) 117
Daš (strana) *Tnua demokratit le-šinuj* (De-
mokratické hnutí pro změnu) 92, 93,
94, 95, 110
Degel ha-Tora „Praporec Tóry“ (strana)
133
Demokratické hnutí pro změnu – viz Daš
92, 93, 94, 95, 110
Den nezávislosti 57
Dor ha-hemšech („Další generace“) – viz
Skupina Bejt Berl 108
Druhá válka v Libanonu 176
Drúzové 68, 111, 112, 126
džihád 146, 164, 172
- El-Al 53, 105
Elbit 106
Erec Jisrael ha-šlema (celá země Izrael)
73
Ecel (podzemní hnutí) 17, 25, 93, 120
Evropská unie 171
Ezra a Nehemija (akce) 21
- Falašové 137–138
Falaš mura 138
Fatah (Al-Fatah) 56, 70, 148, 177, 179
Fedajín 39, 41, 43, 44, 45

- Gachal 70, 85
 Gešer (strana) 154, 155
 glasnosť 136
 Gosen (akce) 20
 Guš emunim – viz Blok věrných 73, 86, 118
- Ha-derech ha-šliši – viz Třetí cesta 155
 Ha-šomer ha-cair 24
 Ha-tnua 185
 halacha 81
 Hallsteinova doktrína 51
 Hamás 132–133, 146, 149, 153, 154, 157, 164, 172, 173, 175, 176, 177, 179, 181, 191
 Ha-bejt ha-jehudi (Židovský domov – strana) 185
 Ha-mizrach el-ha-šalom („Východ za mír“) 117
 Hatikva 65
 Hebrejská univerzita 53, 72, 118, 169
 Histadrut (odborní) 30, 53, 105, 106, 109, 125, 191, 192
 Hizballáh 121, 154, 160, 176, 180
 Hnutí za lidská práva a mír 110
 holokaust – viz šoa 9, 97
- Chabad (náboženské hnutí) 138, 155
 Chadaš (strana) 93, 110, 122, 143
Chajalim neged ha-štika – „Vojáci proti mlčení“ (hnutí) 117
 Cherut (strana) 24, 25, 28, 61, 70, 73, 76, 85, 102, 104, 121
 Chevrat ha-ovdim 105
- IHH (organizace) 179
 Ichud leumi – „Národní sjednocení“ 136, 158, 159, 168, 171
 imperialismus, imperiální mocnosti 46, 49, 50, 75
Institute for Strategic Studies 64
 intifáda 1. 129–133, 154
 intifáda 2. – Intifáda al-Aksá 163–164, 168, 169, 170
 Islámské hnutí odporu 132
 Islámský džihád (hnutí) 146, 164, 172
 Izrael ba-alija 155, 171
- Izrael bejtejnu (strana) 167, 180, 182, 185
 Izrael echad 159
- Jad va-šem 97, 187
 Jachad 122
 Jarringova mise 67–68, 74, 77
 Jeruzalémský zákon 109
 Ješ atid (strana) 184
 Ješ gvul (hnutí) 117
 Johnstonův plán 54–55
 jomkipurová válka – viz ramadánová válka (1973) 68, 81–84, 88, 89, 93, 94, 96
 Júm al-Ard (Den země) 91
 judaizace Galileje 90
- Kadima (strana) 175, 178, 182, 184, 185
 Kahane Chaj 148
 Kandidátka za mír 122
 Kahanova komise 116, 117
 Káhirska konference 55, 97
 Kach (strana) 87, 118, 121, 122, 123, 124, 148
 Kdo je Žid (zákonné určení) 28, 80, 134
 kesimové 138
 kibuc, kibucy 24, 39, 48, 52
 kibucníci 24, 48, 52
 Kneset 23
 kolonialismus, koloniální mocnosti 20, 48
 Komise pro lidská práva při OSN 177
 komunisté (v Izraeli) 24–25, 60, 85, 91, 110, 122, 123, 133, 143
 komunistické země 40, 42, 49, 63, 66, 78, 136, 144
 Konference afrických národů v Casablance 50
 Konference arabských států v Chartúmu 66–67
 Konference v Akabě (2003) 171
 Konference v Alžírsku 70
 Konference ve Washingtonu (1996) 157
 Konference ve Wye Plantation (1998) 158
 křesťánské milice (v Libanonu) 112, 113, 115
 Kur 105

- Lavonova aféra 32, 47–48
 Lechi – viz Sternův gang 120
 Létající koberec (akce) 21
 letní čas v Izraeli 124
 Lex Kahane 125
 Lex Rufeisen 80
 liberálové (strana) 25, 70, 81, 85, 93,
 102, 103, 121
 Lidová fronta pro osvobození Palestiny
 168
 Lidskoprávní kandidátka 143
 Likud (strana) 85, 87, 92, 93, 94,
 98–100, 102–110, 118, 119, 120–126,
 129, 133, 134, 135, 143, 144, 148,
 151–156, 158, 159, 163, 165, 170–175,
 178, 185
 lira (stará izraelská měna) 103–104
 Lité olovo (vojenská operace) 177
 Lucemburské smlouvy 30, 50
- Mafdal (strana) – viz Nacionálně nábožen-
 ská strana 93, 107, 108, 110, 124,
 143, 144
 Mapaj (strana) 24, 25, 28, 32, 47–48, 61,
 74
 Mapam (strana) 24, 40, 43, 90, 123, 133,
 143
 maronité 111, 115
 Marvi Marmara 179
 Mejmad (strana) 171
 Merec (strana) 143, 144, 145, 160, 167,
 173, 182, 184, 185
 Mírová konference o situaci na Blízkém
 východě – viz Ženevská konference
 84
 Mírová konference v Madridu 141–142,
 145
 Mírová smlouva s Jordánskem 145, **150**
 Mitchellova zpráva 164, 168
 Mizrachi 25, 28, 29
 Moledet (strana) 142, 144
 Moraša (strana) 123
 mošav, mošavy 9, **22**, 52
 Motorola 106
- Nacionálně náboženská strana – viz Mafdal
 91, 93, 102, 107, 110, 123, 124, 133, 144,
 155, 159, 171
- Národní rozvaděč vody 52, 54, 55
 Nech můj lid jít (mezinárodní výbor 1969)
 neregistrovaná půda 72, 102
 Netivot šalom (hnutí) 118
 Nobelova cena za mír 101, 110, 150
 Nová komunistická kandidátka –
 viz Rakach 91
- odbory – viz Histadrut 30–31, 47, 91,
 105, 125, 175, 191, 192
 občanská válka v Jordánsku 76–77, 111
 občanská válka v Libanonu (1958) 111
 (1975) 126
 Ochranná zeď (akce) 169
 Olympijské hry v Mnichově 81
 Operace Hrozny hněvu 154
 Operace Litani 98–99, 112
 Operace Mír pro Galileu – *Šlom ha-Galil*
 113–114, 126
 Opotřebovací válka 75
 Organizace pro osvobození Palestiny –
 OOP **56**, 70, 75–78, 81, 98, 99,
 110–115, 128, 130, 133, 132, 134, 135,
 141, 145, 146, 147, 148, 149, 191
 Organizace Spojených národů – OSN 10,
 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 34, 35, 36,
 37, 39, 43, 45, 46, 57, 58, 59, 61, 62,
 63, 66, 67, 77, 78, 83, 84, 87, 88, 99,
 107, 112, 126, 132, 134, 154, 176
 Orientální kandidátka 24, 26
 orientální Židé – viz Sefardi 10, 20, 21,
 22, 23, 24, 25, 79, 89, 104, 105, 109,
 117, 118–119, 120, 123, 144, 159, 187
 osadnictví 13, 71, 72, 73, 74, 86, 87, 103,
 106, 100, 110, 120, 129, 130, 132, 133,
 141, 143, 148, 151, 152, 158, 159, 172,
 174, 179, 185
 Oslo I. – Mírové smlouvy z Osla 145,
 147, 148, 149, 150, 151, 154, 163, 173
 Oslo II. 150–151, 153, 157
 Oz ve-šalom (hnutí) 118
- Palestinská národní charta 70
 Palmach 17, 85
 papežova návštěva Izraele 187
 pax Americana 101
 perestrojka 127, 136
 Pesach 73, 100, 124, 169

- Plán na rozdělení Palestiny (1947) 14, 17, 19, 34, 35, 36, 56
- Plessnerova komise 182
- Poalej Agudat Jisrael 93, 94
- podzemní hnutí (židovská) 14, 25, 120
- Pokroková strana 24, 25, 26, 28
- Povstání ve Varšavském ghettu 66
- privatizace státních podniků 104, 106
- Proces s Eichmannem 50–51
- Prohlášení OSN z 10. listopadu 1975 87
- Protokoly Siónských mudrců 78
- Purim 140
- Rada bezpečnosti OSN 16, 18, 39, 43, 45, 59, 66, 67, 83, 176
- Rada OSN pro lidská práva 177
- Rafi (strana) 48, 61, 74, 85
- Rakach – viz Nová komunistická kandidátka 91
- Ramadánová válka – viz jomkipurová válka (1973) 81
- Ramat Šlomo (v Jeruzalémě) 179
- rasismus 87, 118
- Raz – viz Strana občanských práv 143
- refusníci 78
- revisionistická strana 17, 25, 48, 120, **192**
- Rezoluce OSN 181 134
- Rezoluce 242 (Rezoluce Rady Bezpečnosti OSN č. 242) 67, 83, 99
- Rezoluce 338 (Rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 338) 83, 99
- Rezoluce OSN 1701 176
- Rodná země Judsko a Samaří 71, 98, 102
- Rok jednadvačet 131
- rotace **122–125**, 127, 128, 134
- říjnová válka viz: jomkipurová válka, ramadánová válka (1973) **81**, 85, 88
- Sefardi – viz orientální Židé 24, 25, 89, 90, 104, 123, 137, **192**
- Shromáždění palestinské národní rady v Alžírsku* 134
- Sjednocený judaismus Tóry 185
- Sjednocená kandidátka Tóry 143
- Sjednocená náboženská fronta 25
- Skupina Bejt Berl – viz Dor ha-Hemšech („Další generace“) 108
- socialismus 24, 47
- Solel Bone 53
- Sovětský svaz – SSSR 13, 14, 18, 24, 26, 39, 40, 41, 42, 45, 57–58, 59, 60, 63, 66–67, 74, 75–76, 78, 79, 81, 83, 84, 96, 97, 98, 106, 105, 107, 123, 127, 136–138, 141
- Spojené státy Americké – USA 9, 14, 29, 41, 42, 45, 46, 47, 55, 58, 60, 61, 63, 74, 76, 83, 84, 88, 97, 106, 107, 127, 135, 144, 158
- Společnost Suezského průplavu 42
- Spolková republika Německo – SRN 30, 45, 50, 51, 55, 106, 107, 136, 137
- Státní kandidátka (strana) 85
- status quo (náboženský) 28, 80
- Sternův gang – viz Lechi 17, 25, 24
- Strana občanských práv (též Kandidátka občanských práv) – viz Raz 108, 122
- Strana práce 48, 91, 92, 93, 94, 98, 105, 107, 108, 109, 110, 111, 119, 121, 122, 123, 124, 126, 133, 134, 135, 142, 143, 144, 145, 147, 153, 154, 155, 157, 159, 163, 165, 167, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 178, 182
- suezská kampaň – suezská krize 39–46
- sunnité 111, 192
- šabat 27, 80, 91, 108, 124, 134
- Šalom achšav (hnutí) Mír ihned 99, 115, 117, 131, 148
- Šas (strana) **123–124**, 133, 135, 143, 144, 145, 148, 155, 159, 163, 165, 167, 171, 185
- šekel (izraelská měna) 104
— nový šekel 125
- Šestibodový plán pro snížení napětí na Blízkém východě (1963) 55
- šestidenní válka (1967) 56–64, 78, 85, 101, 142
- šíité 111, 121, 126, 160, 192
- Šinuj (strana) 110, 122, 133, 143, 167, 171, 174
- Šlom Cion (strana) 93, 94
- šoa – viz holokaust
- šófar 26

- Tadiran 106
 Talův zákon 181–182
 Tami (strana) 110, 121, 124
 Tansim 164
 Techija (strana) **109**, 110, 111, 120, 123, 133, 142, 143
 Telavivská univerzita 53, 117
Tnuat Le-zhujot ha-ezrach u-le-šalom – viz Hnutí za občanská práva a za mír – viz Raz
 Trachtenbergův výbor 180
 Trojdohoda 35
 Třetí armáda 83
 Třetí cesta – viz Ha-derech ha-šliši 155, 159
 Třetí svět 41–43, 45, 48–50, 77, 123, 136, 170
 Tři svatá „Ne“ 66

 UNESCO 37, 72

 Válka v Alžírsku 55, 60
 Válka v Perském zálivu 136, **139–140**
 Válka za nezávislost (1948) **13–19**

 Vanunova aféra 127–128
 Velký Izrael 73, 121
 volný trh 25, 103
 Všeobecní sionisté (strana) 24, 28
 Vyhlášení státu Izrael (1948) 14

 Weizmannův institut 26, 49, 54
 Winogradova komise 176
 WIZO 24, 25

 Zákon o návratu 28, 31, 80, 136
 Závody Mrtvého moře 53
 ZIM 53
 Zo arcenu (hnutí) 151

 Ženevská iniciativa 173
 Ženevská konference – viz Mírová konference o situaci na Blízkém východě (1973) 84, 96
 Ženy v černém 131
 Ženy v zeleném 151
 Židovská obranná liga
 101. kilometr silnice Káhira-Suez 83

EDICE MODERNÍ DĚJINY

MICHAEL KRUPP

Dějiny státu Izrael

Z německého originálu Die Geschichte des Staates
Israel, vydaného nakladatelstvím Gütersloher

Verlagshaus, Gütersloh roku 2008,

přeložila Ruth Weiniger

Obálku a grafickou úpravu navrhl Vladimír Verner

Vydalo nakladatelství Vyšehrad, spol. s r. o.,

roku 2013 jako svou 1588. publikaci

Odpovědný redaktor Martin Žemla

Vydání první. AA 11,92. Stran 208

Vytiskla tiskárna Finidr, spol. s r. o.

Doporučená cena 268 Kč

Nakladatelství Vyšehrad, spol. s r. o.,

Praha 3, Víta Nejedlého 15

e-mail: info@ivysehrad.cz

www.ivysehrad.cz

ISBN 978-80-7429-295-8